בס"ד

"הדף לתולדותינו"

יום ה', ט"ז בחשון תשע"ז (17 בנובמבר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

הדיילת

"לַכֹּל, זְמָן; וְעֵת לְכָל-חֵפֶץ תַּחַת הַשָּׁמָיִם. ... עֵת לִקְרוֹעַ וְעֵת לִתְפּוֹר ..."

ר' שלמה קרליבך, בנסיעותיו בקהילות ישראל, היה חולף על פני ימים ויבשות. היה חוצה את כדור הארץ כמה פעמים בשנה. הוא היה דמות ידועה בין הטייסים והצוותים של כל החברות המוכרות. באחת הטיסות, ר' שלמה התוודע לאחת הדיילות. הוא הרגיש שהיא מקרינה טהרה מיוחדת, והוא רצה לדעת יותר עליה, אבל הטיסה היתה מלאה וצפופה, והדיילות לא החליפו יותר מכמה מילים של נימוס עם הנוסעים.

כשעה לאחר התחלת הטיסה, ר' שלמה קם וראה את אותה הדיילת מניעה את שפתיה, כשבידה סידור. הפתעתו היתה רבה, והוא המתין עד שהשלימה את תפילתה, ופנה אליה. "הולי סיסטר! את מתפללת מסידור; האם את יהודיה?" הדיילת אמרה לו: "אמנם הורי אינם יהודים; אך תמיד נמשכתי אל היהדות. אין לי מושג מהיכן נולדה בי משיכה זו, ולאחרונה אף התגיירתי. כבר כמה שנים אני לומדת עם רב יהודי אורתודוכסי, והתגיירתי כדת וכדין. אני מקיימת אורח חיים של תורה ומצוות, על פי ההלכה." ר' שלמה שוחח איתה עד שאחד הנוסעים השמיע קריאה, ואז הדיילת הפסיקה את השיחה ור' שלמה חזר למקומו.

כמה דקות לאחר מכן, היא ניגשה לר' שלמה: "אתה רב, אולי תוכל לעזור לי בבעיה דחופה?" הדיילת התחילה לספר: "התאהבתי בבחור יהודי, אבל הוריו, למרבה הצער, מתנגדים מאד לשידוך בגלל שאני גיורת, והם לא מרשים לו להתחתן אתי. הם אפילו מאיימים לנתק את הקשר בינינו. אנחנו אוהבים מאד אחד את השני. הוא אוהב אותי ואני אוהבת אותו מאד, אבל הוא מאד קשור להורים שלו והוא לא רוצה לגרום להם צער. כתוצאה מכך, הוא שבור, ולא יודע מה לעשות. ואני חוששת שהוא הולך לפרק את האירוסין. רבי, אולי תוכל לעזור לי?" "אני אנסה," אמר ר' שלמה. "תני לי את מספר הטלפון של ההורים שלו, ואני איצור אתם קשר, ואשתדל בכל כחי לשכנע אותם לא להתנגד לחתונה".

ר' שלמה התקשר להורי הבחור, ונתקל ביחס עוין ומנוכר. למרות מאמציו הגדולים להביא את האב לחשוב על הדברים באופן אחר, נפלו דבריו על אזניים אטומות. ככל שר' שלמה דיבר, האב התרגז יותר ויותר. לבסוף צעק האב על ר' שלמה: "אני ניצול שואה, ובגלל מה שעשה ה' ליהודים – אני שונא יהדות, אבל אם הבן שלי מתחתן עם גויה, אני הורג אותו"!

"הַרְנִינוּ לֵאלֹקִים עוּזֵּנוּ הָרִיעוּ לֵאלֹקֵי יַעֲקֹב."
מתוך פרק התהלים [פ"א] שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **חמישי** בשבת

כניסת השבת	(ב"ש): 16^{21}	(י-ם): 16^{03}	(ת"א): 16^{17}	(חיפה): 16^{07}
צאת השבת	(ב"ש): 17^{20}	(י-ם): 17^{17}	(ת"א): 17^{18}	(חיפה): 17^{16}

פרשת השבוע: "וַיֵּרָא" [בראשית י"ח 1 – כ"ב 24]

יום נעים ושבת שלום ומבורך!

הדף מוקדש ל**פדיון נפשם** של נעדרי וכלואי ישראל, ורפואתם השלמה **לכל** חולי ישראל

יום ה', ט"ז בחשון תשע"ז (17 בנובמבר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

ר' שלמה הבין שאין מה לעשות יותר, וסיים את השיחה. הוא התקשר לדיילת לדווח לה על חוסר הצלחתו. מי שענה מעבר לקו, לא היה הדיילת, אלא אביה. הוא כעס על ר' שלמה ולא הסתיר את הסתייגותו ממעורבותו על-מנת לגשר בין הצדדים. כדי להצדיק את עצמו, ר' שלמה אמר לו: "מובא בגמרא שהקב"ה מתעסק בשליש מזמנו לשדך שידוכים, ואני רק מנסה (טיפ-טיפה) לעזור לו. מה שמאד ברור, שבתך והבחור אוהבים אחד את השני מאד. וחבל שהם לא יתחתנו".

משהו בקולו של ר' שלמה נגע ללבו של האבא, והוא התחיל לבכות. והוא אמר לר' שלמה בהתרגשות: "אני רוצה לגלות לך סוד שלא גיליתי לאף אחד, והייתי בטוח שאני לא אגלה אותו לעולם. אנחנו, אני ואשתי – אנחנו נוצרים, אבל לא נוצרים אמיתיים. אנחנו שנינו ניצולי שואה, בעצם אנחנו יהודים. ובגלל מה שעשה ה' ליהודים, אנחנו שונאים יהדות. אנחנו מעמידים פנים כנוצרים, אבל לא התנצרנו באופן רשמי, וגידלנו את ילדינו כנוצרים לכל דבר. עד היום, הם לא יודעים את האמת".

" אם כך," אמר ר' שלמה, "בתך יהודיה מבטן ומלידה, ואז אין בעיה. אבא שלו רוצה שכלתו תהיה יהודיה מהמקור, ובעצם בתך יהודיה מלידה. תספר לה את האמת, והם פשוט יוכלו להתחתן." אביה של הדיילת הסכים, ור' שלמה שיכנע את שתי המשפחות להיפגש.

הפגישה נערכה במלון שבו ר' שלמה התאכסן....

"**הערשל'ה**!" צעק אחד מהאבות. "**יענקל'ה**!" ענה לו השני. והם נפלו אחד בזרועותיו של השני.

" **היינו 'חברותות' בישיבה** לפני המלחמה!" – הם הסבירו לנשותיהם ההמומות, ולר' שלמה, שעמדו וחזו במחזה המרגש.

"**היינו חברים טובים**! חשבתי אותך למת!" אמרו כאחד. ומהר מאד פרצו הזכרונות. הם נזכרו בילדותם האבודה, ודיברו בכאב רב ובנוסטלגיה. "אתה זוכר," אמר האחד, "איך חלמנו על העתיד כשהיינו בחורי ישיבה? אמרנו אחד לשני, שכאשר נגדל ונתחתן, ויהיו לנו ילדים--נשיא את ילדינו אחד לשני;

זוהי האמת! אנחנו אמנם שכחנו, אבל ה' לא שכח." [מקור]

"הַרְנִינוּ לֵאלֹקִים עוּזֵּנוּ הָרִיעוּ לֵאלֹקֵי יַעֲקֹב."
מתוך פרק התהלים [פ"א] שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **חמישי** בשבת

כניסת השבת	(ב"ש): 16^{21}	(י-ם): 16^{03}	(ת"א): 16^{17}	(חיפה): 16^{07}
צאת השבת	(ב"ש): 17^{20}	(י-ם): 17^{17}	(ת"א): 17^{18}	(חיפה): 17^{16}

פרשת השבוע: "וַיֵּרָא" [בראשית י"ח 1 – כ"ב 24]

יום נעים ושבת שלום ומבורך!

הדף מוקדש ל**פדיון נפשם** של נעדרי וכלואי ישראל, ורפואתם השלמה **לכל** חולי ישראל